

nem Finanlovbevilling. Det vilde nu efter min Mening være ganske urimeligt at undtage dette Honorar fra Lønningstillæget, fordi det i Virkeligheden udgør en Del af Mandens Lønning. Finansministeriet har desuden en Gang resolveret saaledes, at dette Honorar hørte til Lønningen, den Gang der kunde være Tale om at udregne, hvorvidt den paagældende kunde faa Dyrtidstillæg eller ikke, hvorvidt han ved Hjælp af Honoraret kom op over de 6 000 Kr., som var Grænsen for Dyrtidstillæget, eller ikke. Naar vi den Gang regnede Ekspeditionssekretærhonoraret med — og det har vi gjort —, vilde det være ret urimeligt, om vi nu regnede Honoraret fra, naar der er Tale om Løn. Dette er et Eksempel paa, hvad jeg mente med, at det Honorar, han modtog, var Løn for et Led i hans Virksomhed.

Mægaard: Af de tre Spørgsmaal, jeg stillede, har jeg faaet det ene besvaret ganske tilfredsstillende af den højtærede Finansminister, og jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Kirkeministers Svar dækker det Spørgsmaal, jeg rejste, nemlig hvorvidt Præster i 3die Klasses Embede, der ikke har været forflyttede siden Lønningssloven 1913, ved denne Lejlighed vilde faa ganske samme Lønningstillæg, som om de havde været forflyttede eller som de af deres Kolleger, der har været forflyttede i den Tid. Jeg forstod den højtærede Kirkeminister saaledes, at det var Tilfældet.

Men det Svar, jeg har faaet paa det tredje Spørgsmaal, nemlig hvorledes Lærerne blev stillet efter Lønningstillægslovsforslagets § 2, har langt fra været tilfredsstillende, og det glæder mig, at de øvrige Partiers Ordførere har været opmærksomme paa det uheldige i denne Bestemmelse og tilsyneladende ogsaa har næret Ønske om at faa den ændret. Efter den højtærede Finansministers Svar paa mine Spørgsmaal til ham med Hensyn til denne Sag gaar jeg ud fra som givet, at vi alle her er enige om at sige, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) sagde, at det var en Bestemmelse i Lovforslaget, som det maatte være Landstingets Pligt at faa fjernet, og saa er det, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl) sagde, ikke længere Hovedsagen at faa Lovforslaget vedtaget hurtigt, men at faa Lovforslaget vedtaget saa hurtigt som muligt og i den retfærdigst mulige Skikkelse. Jeg vil derfor meget hænstillte, at

denne Bestemmelse i Lønningstillægslovsforslagets § 2 bliver ændret, inden det forlader dette Ting, saaledes at de Lærere, som paa Grund af Kommunernes Velvillie eller paa Grund af deres Pligt til at forøge vedkommende Lærerembedes Indkomster for i det hele taget at skaffe Lærere til dette Embede har faaet Lønningen forhøjet, hvad der særlig gælder for de tarveligste Egne i vort Land, faar et Lønningstillæg af 25 pCt. ligesom de andre Lærere. Jeg synes, at det er naturligt og ogsaa retfærdigt, og jeg mener ligesom det ærede 2det Medlem for 4de Kreds, at Landstinget skal gøre, hvad det kan, for at faa dette ændret, før Lovforslaget forlader Landstinget. Det er sikkert rigtigt, som den højtærede Finansminister sagde, at det er umuligt i Lovforslag som disse at skrive Bestemmelser, der dækker hvert enkelt Tilfælde, saaledes at man allerede paa nærværende Tidspunkt kan give bestemte Svar paa ethvert Spørgsmaal, som kan rejses. Men et Spørgsmaal som dette kan afgøres gennem Lovforslaget, saaledes at man kan sige, at vi, saa vidt det stod til os, har gjort Ret og Skel.

I øvrigt stoler jeg paa, at den højtærede Finansminister, som er Chef for Administrationen paa dette Omraade, vil gøre, hvad der staar i hans Magt, for at bringe dette Lovforslag til at virke i det hele taget saa retfærdigt som muligt, saaledes at disse Tilskud, naar Lovgivningsmagten giver dem dels som Lønningstillæg og dels som Dyrtidstillæg, maa komme til at virke saa tilfredsstillende i den store Klasse af Statsborgere, som man her har tilsigtet at hjælpe, at der ikke bliver unødige eller alt for stærk Misstemning i større eller mindre Kredse.

Oluf Jensen: Den højtærede Finansminister tilbageviste en Bebrejdelse, jeg skulde være kommet med, for, at Lovforslaget var for sent fremsat. Jeg udtalte kun en Beklagelse over, at dette er kommet saa sent til os; om Skylden ligger hos Finansministeren eller hos det andet høje Ting, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Men Forudsætningen for hele Lovforslaget og sikkert ogsaa for den Overenskomst, der er truffet med Tjenestemændene, var, at dette Lønningstillæg skulde udbetales den 1. Oktober, og om den højtærede Finansminister saa har forelagt det saa hurtigt som muligt — Rigsdagen kunde vel dog nok have været sammenkaldt i August Maaned —, og om det er